

Sygn. akt **III AUa 2685/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)

Sędziowie: SSA Katarzyna Wołoszczak

SSA Jolanta Cierpiał

Protokolant: st.sekr. sąd. Alicja Karkut

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. w Poznaniu

sprawy **S. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania służby wojskowej

na skutek apelacji S. M.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 21 września 2015 r. sygn. akt IV U 3056/13

1. o d d a l a apelację;
2. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Zielonej Górze na rzecz adw. M. D. kwotę 300 zł tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w instancji odwoławczej.

SSA Jolanta Cierpiał	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Katarzyna Wołoszczak
----------------------	-------------------------------	--------------------------

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. Inspektorat w Ż. decyzją z 29 marca 2012 r., na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, odmówił Stanisławowi Moraczewskiemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy bez związku ze służbą wojskową, ale powstałej w czasie trwania tej służby.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze, wyrokiem z 21 lutego 2013r., w sprawie o sygn. akt IV U 2279/12, oddalił odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji.

Wyrokiem z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt III AUa 563/13, Sąd Apelacyjny w Poznaniu - na skutek apelacji odwołującego - uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego

rozpoznania. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że renta z tytułu niezdolności do pracy inwalidy wojskowego bez związku ze służbą wojskową, którą przez długi okres pobierał odwołujący, została mu przyznana w oparciu o konkretne dowody, które nie były przedmiotem oceny Sądu Okręgowego. Ustalenie przez Sąd I instancji, że aktualnie S. M. świadczenie powyższe się nie należy, z uwagi na brak związku czasowego powstania niezdolności z pełnieniem służby wojskowej, w oparciu jedynie o subiektywne uwagi biegłej, było uchybieniem skutkującym koniecznością uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy – wyrokiem z dnia 21 września 2015r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Wnioskodawca S. M., urodzony (...), z zawodu tokarz, pracował jako mechanik samochodowy, robotnik transportu wewnętrznego, szwacz w nakładztwie, szlifierz, traktorzysta, starszy magazynier, stolarz, był uprawniony do renty inwalidy wojskowego, którego inwalidztwo nie pozostaje w związku ze służbą wojskową – III grupa inwalidów, a następnie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy bez związku ze służbą wojskową, w okresie od 13.10.1994 r. do 31.01.2011 r.

We wniosku złożonym w organie rentowym w dniu 23.12.2010 r. wnioskodawca domagał się ponownego ustalenia prawa do pobieranego świadczenia. Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 10.02.2011 r., a następnie – w wyniku złożonego przez wnioskodawcę sprzeciwu - komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 04.03.2011 r. orzekli, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Wobec powyższego, pozwany wydał decyzję z dnia 14.03.2011 r., którą odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy bez związku ze służbą wojskową od 01.02.2011r.

Wyrokiem z dnia 28.06.2011 r., sygn. akt IV U 680/11, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, oddalił odwołanie wnioskodawcy od ww. decyzji. W sprawie tej Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej lekarza neurologa, która rozpoznała u wnioskodawcy:

- zespół bólowy kręgosłupa na tle zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych bez znacznego ograniczenia funkcji;
- stan po operacji stabilizującej międzykolumnowej kręgosłupa lędźwiowego na poziomie(...)

Biegła stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy jako inwalida wojskowy bez związku ze służbą wojskową oraz że w stanie zdrowia wnioskodawcy nastąpiła poprawa w stosunku do badania z dnia 05.01.2009 r.

We wniosku złożonym w organie rentowym w dniu 26.08.2011 r. wnioskodawca ponownie domagał się ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy bez związku ze służbą wojskową, powstałej w czasie trwania służby wojskowej.

Na skutek zgłoszonego wniosku przeprowadzone zostały badania, w wyniku których lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 10.02.2012 r. stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30.09.2012 r. Jako datę powstania częściowej niezdolności do pracy lekarz orzecznik wskazał 28.11.2011 r. Stwierdził, że częściowa niezdolność do pracy nie pozostawała w związku ze służbą wojskową i nie powstała w czasie trwania tej służby. Częściowa niezdolność do pracy pozostawała w związku ze stanem narządu ruchu.

Lekarz orzecznik orzekł ponadto, że celowe jest przeprowadzenie rehabilitacji leczniczej w zakresie narządu ruchu w systemie stacjonarnym.

W związku ze zgłoszeniem przez wnioskodawcę sprzeciwu, sprawa została przekazana komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 05.03.2012r. uznała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Powyższe skutkowało wydaniem przez organ rentowy zaskarżonej decyzji.

W okresie od 23.10.1979 r. do 05.09.1980 r. wnioskodawca pełnił służbę w (...).

Orzeczeniem (...) Wojskowej Komisji Lekarskiej we W. z dnia 31.08.1980 r. wnioskodawca został uznany za czasowo niezdolnego do służby wojskowej na okres 7 miesięcy. Zgodnie z orzeczeniem, schorzenie nie pozostawało w związku ze służbą wojskową, pomimo że ujawniło się w czasie tej służby; warunki jej nie miały wpływu na jego powstanie. U wnioskodawcy rozpoznano:

- chorobę zwyrodnieniowo-wytwórczą kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego z wielopoziomową dyskopatią i przewlekłym zespołem bólowym korzeniowym na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych znacznie ograniczającym funkcje ruchowe i statyczne kręgosłupa;
- stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii (...) z powodu niestabilności kręgosłupa na poziomach (...) (07.10.2008 r.) ze znacznym ograniczeniem jego ruchomości;
- stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii (...) z powodu rwy barkowej prawostronnej (29.11.2011 r.) z ograniczeniem ruchomości;
- przykurcz zgięciowy stawu kolanowego prawego – podejrzenie uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej – do dalszej diagnostyki i leczenia;
- początkowe zmiany zwyrodnieniowe stawu barkowego prawego i biodrowego prawego z ograniczeniem ruchomości.

Wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Niezdolność jest okresowa, do 31.12.2015 r. (przewidywany okres po leczeniu operacyjnym stawu kolanowego prawego) i istnieje od daty wystawienia zaświadczenia o stanie zdrowia przez lekarza leczącego neurologa, tj. 23.08.2011 r. (w dokumentacji medycznej ZUS).

Obecnie stwierdzona niezdolność do pracy nie ma bezpośredniego związku czasowego z chorobą kręgosłupa(...) ujawnioną w trakcie odbywania służby wojskowej przez wnioskodawcę.

U wnioskodawcy rozpoznano ponadto:

- lewostronny nieznaczny niedosłuch z powodu przewlekłego zapalenia ucha środkowego;
- stan po tympanotomii tylnej ucha lewego;
- zawroty głowy z wywiadu.

Wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy ze względów laryngologicznych.

Stan zdrowia wnioskodawcy 31.01.2011 r. uległ poprawie w zakresie kręgosłupa (...), ale pogorszył w zakresie kręgosłupa szyjnego i innych stawów.

Wnioskodawca w okresie pobierania świadczenia rentowego inwalidy wojskowego był intensywnie leczony, szczególnie w okresie od 2008 do 2010 r., gdy po skutecznym leczeniu operacyjnym odbył kilka cykli leczenia rehabilitacyjnego stacjonarnego i ambulatoryjnego. Gdyby był negatywny skutek tego leczenia, to prawdopodobnie wnioskodawca wymagałby ponownego leczenia neurochirurgicznego, a lekarze orzecznicy ZUS wydając orzeczenia (10.02.2011r. i 4.03.2011 r.) nadal uznaliby go za niezdolnego do pracy. Również opinia biegłej neurolog z 17.05.2011 r. potwierdziła słuszność decyzji ZUS – poprawa, zdolny do pracy.

Na skutek złożonego ponownie zaświadczenia o pogorszeniu stanu zdrowia z 23.08.2011 r. przez lekarza leczącego (po wykonaniu (...) kręgosłupa szyjnego i konsultacji z neurochirurgiem, zakwalifikowany do leczenia operacyjnego) i po przeprowadzonym leczeniu operacyjnym lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 10.02.2012 r. uznał wnioskodawcę

za częściowo niezdolnego do pracy od 28.11.2011 r. (leczenie szpitalne kręgosłupa szyjnego) do 30.09.2012 r. – i ta podstawa nie ma związku ze służbą wojskową wnioskodawcy.

Złożony przez wnioskodawcę sprzeciw spowodował koncentrację wszystkich orzeczników ZUS i dalszych biegłych neurologów na chorobie kręgosłupa (...), której początek zaistniał w 1980r., kiedy to wnioskodawca odbywał służbę wojskową i która była podstawą pobierania w okresie od 1994 r. do 31.01.2011 r. renty inwalidy wojskowego.

Wnioskodawca w okresie badania przez orzeczników ZUS i biegłej neurolog był bezpośrednio po leczeniu operacyjnym choroby kręgosłupa szyjnego (operacja 29.11.2011 r.) i przy współistnieniu niecałkowitej sprawności czynnościowej kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego miał podstawy zdrowotne, by uznać go chociażby za częściowo niezdolnego do pracy fizycznej, okresowo z ogólnego stanu zdrowia.

Stwierdzone obecnie w badaniu przedmiotowym odchylenia od stanu prawidłowego dotyczące narządu ruchu (stawy kończyn, kręgosłup) i ustalona ich przyczyna upoważniają do potwierdzenia, że podawane dolegliwości i ograniczenie ich funkcji, a szczególnie ich nasilenie znajdują odzwierciedlenie w badaniu przedmiotowym i wykonanych badaniach dodatkowych ((...) kręgosłupa (...) oraz badaniach stawu kolanowego) i powodują znacznego stopnia upośledzenia ich funkcji.

Orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 10.02.2012 r. jest trafne, a komisji lekarskiej ZUS z 05.03.2012 r. – nietrafne.

Zgłaszane dolegliwości bólowe i zaburzenia czynnościowe kręgosłupa po leczeniu operacyjnym i w następstwie postępujących zmian degeneracyjnych są u wnioskodawcy dość znaczne mimo leczenia, a współistnienie zmian w dużych stawach obwodowych dopełnia obrazu znacznego ograniczenia funkcji narządu ruchu, co daje podstawy, by uznać wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy fizycznej z ogólnego stanu zdrowia.

W oparciu o wyżej ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie okazało się niezasadne.

Przedmiotem ustaleń i oceny Sądu były takie przesłanki, jak niezdolność do pracy odwołującego oraz związek czasowy ewentualnej niezdolności ze służbą wojskową.

Sąd Okręgowy, zgodnie z zaleceniami Sądu Apelacyjnego, dążył do ustalenia okoliczności spornych, przeprowadzając dowody z opinii biegłych specjalności właściwych do oceny dolegliwości wnioskodawcy. Kolejne dopuszczone przez Sąd dowody pozwoliły na weryfikację stanowiska biegłej neurolog z dnia 30.06.2012 r., a także na jednoznaczne rozstrzygnięcie spełnienia przez wnioskodawcę przesłanek uzyskania prawa do dochodzonego świadczenia.

Sąd Okręgowy powołał następnie art. 30, 31, 32 i 35 ust. 1 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 1974r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 840) oraz art. 12 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Okręgowy uznał, że choć wnioskodawca jest osobą częściowo niezdolną do pracy, niezdolność ta nie powstała w okresach wymienionych w art. 30 ust. 1 ww. ustawy z dnia 29 maja 1974 r. (tj. w okresie odbywania służby wojskowej od 23.10.1979 r. do 05.09.1980 r. ani w ciągu 3 lat od zwolnienia z tej służby). Nie zachodzi związek czasowy pomiędzy niezdolnością do pracy wnioskodawcy a służbą wojskową.

W zakresie oceny zdolności wnioskodawcy do pracy Sąd oparł swe rozstrzygnięcie na opiniach powołanych w sprawie biegłych sądowych lekarzy neurologów M. K. i M. D., ortopedy Z. C., a także laryngologa B. S..

Obecnie stwierdzona niezdolność do pracy wnioskodawcy wynika z ogólnego stanu zdrowia i nie ma związku czasowego z chorobą kręgosłupa L-S, ujawnioną w trakcie odbywania przez wnioskodawcę służby wojskowej.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie, orzekając jak w sentencji wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wniósł odwołujący, domagając się jego zmiany i przywrócenia „prawa do renty inwalidy wojskowego”, ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu W uzasadnieniu odwołujący argumentował, że on ma „prawo do renty inwalidy wojskowego”, bowiem odmowę takiego prawa uzasadnia jedynie poprawa jego stanu zdrowia, która jednak nie wystąpiła. Wskazywał także, że z opinii biegłej neurolog M. D. wynika, że nie kwestionuje ona, iż pierwotne schorzenie neurologiczne ujawniło się u niego w czasie służby wojskowej. Uzupełniając apelację pełnomocnik odwołującego wniósł o dopuszczenie dowodów z załączonych dokumentów medycznych: zaświadczeń lekarskich z 31.01.2016r. i 11.02.2016r., wyniku badań (...) kręgosłupa z 16.05.2016r. i orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z 24.05.2016r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Apelacyjny w pełni podzielił oraz przyjął za własne ustalenia faktyczne i rozważania prawne, poczynione przez Sąd I instancji. Jednocześnie Sąd II instancji uznał, że Sąd Okręgowy należycie zrealizował wytyczne wskazane w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego z 12 września 2013r., na mocy którego wyrok Sądu Okręgowego z 21 lutego 2013r. został uchylony a sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 29.05.1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin - inwalidą wojskowym jest żołnierz niezawodowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, który jest całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy, a niezdolność do pracy powstała w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju lub w ciągu trzech lat od zwolnienia z tej służby, jeżeli niezdolność do pracy jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania służby wojskowej. W świetle ust. 2 ww. przepisu, nie uważa się za inwalidę wojskowego żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej podczas pierwszych 6 tygodni jej odbywania z powodu choroby, która powstała niewątpliwie przed stawieniem się żołnierza do służby wojskowej i nie uległa pogorszeniu wskutek tej służby.

Na podstawie art. 31 ww. ustawy - w zależności od przyczyny powstania, niezdolność do pracy może pozostawać w związku ze służbą wojskową albo bez związku z tą służbą.

Za niezdolność do pracy pozostającą w związku ze służbą wojskową uważa się niezdolność, która powstała na skutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w rozumieniu przepisów o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową; chorób zakaźnych panujących w miejscu służbowego pobytu żołnierza; chorób powstałych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej oraz istotnego pogorszenia stanów chorobowych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej (art. 32 ww. ustawy).

Natomiast na podstawie art. 35 ust.1 cyt. ustawy, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje żołnierzowi, o którym mowa w powyżej zacytowanym art. 30 ust.1 ww. ustawy. W myśl art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 28 czerwca 1996r. o zmianie niektórych ustaw o zaopatrzeniu emerytalnym u ubezpieczeniu społecznym – obecnie w zakresie inwalidztwa, o którym mowa w powołanej ustawie należy stosować pojęcie niezdolności do pracy.

Powyżej wskazane podstawy prawne nakładały na Sąd I instancji ustalenie okoliczności, czy odwołujący jest osobą niezdolną do wykonywania pracy i czy istnieje związek czasowy ewentualnej niezdolności do pracy ze służbą wojskową, odbywaną przez wnioskodawcę w okresie od 23.10.1979r. do 5.09.1980r.

W konsekwencji, za w pełni uzasadnione należy uznać przeprowadzenie przez Sąd Okręgowy dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych: neurologa M. D. oraz biegłego ortopedy i laryngologa na okoliczność ustalenia istnienia niezdolności do pracy i związku czasowego niezdolności do pracy ze służbą wojskową odwołującego.

Koniecznym jest w tym miejscu wskazanie, że w postępowaniu, którego przedmiotem jest przyznanie prawa do renty, niezbędnym jest ustalenie stanu zdrowia osoby ubezpieczonej, z którym to stanem związana jest niezdolność do pracy.

Stan zdrowia osoby ubezpieczonej bezsprzecznie jest okolicznością, dla której ustalenia, niezbędne są wiadomości specjalne w rozumieniu art. 278 §1 k.p.c., wymagające udziału w procesie biegłych lekarzy sądowych. Kluczowa zatem dla tego rodzaju spraw okoliczność stanu zdrowia oraz związana z nim niezdolność do pracy, nie może być ustalana przez Sąd samodzielnie lub na podstawie innych dowodów zgłaszanych przez strony postępowania, tj. dokumenty, zeznania świadków, wyjaśnienia stron itp. Podobnie należy ocenić konieczność zbadania przez biegłych lekarzy związku ewentualnej niezdolności do pracy ze służbą wojskową – jako okoliczność wymagającą wiedzy specjalnej. Sąd Apelacyjny zwraca również uwagę na to, iż prywatna dokumentacja lekarska, przedkładana przez stronę procesu, nie ma mocy dowodowej opinii biegłego lekarza sądowego, a stanowi wyłącznie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. W konsekwencji, przedkładane dokumenty prywatne nie mogą stanowić samodzielnej podstawy ustalenia przez Sąd stanu faktycznego w zakresie ustaleń co do stanu zdrowia osoby ubezpieczonej. Przedłożenie dokumentacji lekarskiej w toku procesu może wyłącznie spowodować ewentualne uzupełnienie wcześniej wydanej opinii biegłego lekarza sądowego w celu ustosunkowania się do tejże dokumentacji lub przeprowadzenie dowodu z nowej opinii biegłego sądowego – jednakże tylko w sytuacji, gdy okoliczności wynikające z dokumentacji lekarskiej mogą mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Z tego względu Sąd Apelacyjny nie uwzględnił wniosku apelującego o dopuszczenie dowodów z załączonych do apelacji dokumentów medycznych, uznając, że nie mają wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, bowiem nie dotyczą one stanu zdrowia odwołującego z daty zaskarżonej decyzji, gdyż powstały w 2016r., a zatem ok. 4 lata po wydaniu spornej decyzji. Przedmiotowe dokumenty mogły być jedynie ewentualnie podstawą do złożenia nowego wniosku o świadczenie rentowe.

W toku postępowania dowodowego przeprowadzonego przed Sądem Okręgowym, powołani zostali biegli z zakresu specjalności niezbędnych dla prawidłowej oceny stanu zdrowia apelującego, tj. biegły neurolog, biegły ortopeda i biegły laryngolog, którzy dysponowali niezbędną wiedzą i doświadczeniem zawodowym, a sporządzone przez nich opinie lekarskie zostały wydane w oparciu o badania oraz uwzględniły całość zgromadzonej dokumentacji lekarskiej, a nadto zawierały logiczne i rzeczowe uzasadnienia.

Biegła neurolog M. D. stwierdziła, że wnioskodawca nie jest obecnie niezdolny do pracy. Podobnie wypowiedziała się również pierwsza biegła neurolog M. K., która uznała, że wnioskodawca w aktualnym stanie zdrowia nie jest w stopniu nawet częściowym niezdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami jako inwalida wojskowy. Natomiast biegły ortopeda stwierdził częściową niezdolność do pracy od daty wystawienia zaświadczenia o stanie zdrowia przez lekarza leczącego neurologa, tj. 23.08.2011 r. – jednakże stwierdzona niezdolność do pracy nie ma bezpośredniego związku czasowego z chorobą kręgosłupa (...) ujawnioną w trakcie odbywania służby wojskowej przez wnioskodawcę, czyli niezdolność ta nie pozostaje w związku czasowym ze służbą wojskową odwołującego. Zdaniem biegłego laryngologa - wnioskodawca nie jest także niezdolny do pracy ze względów laryngologicznych.

Wszyscy wymienieni biegli sądowi byli zgodni, że nie zachodzi związek czasowy pomiędzy ewentualną niezdolnością do pracy wnioskodawcy a służbą wojskową, co jest warunkiem koniecznym przyznania odwołującego spornego świadczenia. Biegli nie kwestionowali poprzedniej niezdolności do pracy ani tego, że pierwotne schorzenie ujawniło się w czasie trwania służby wojskowej. Jednakże schorzenie to ustąpiło i nie powoduje obecnie niezdolności do pracy u wnioskodawcy, co wynika z opinii biegłego lekarza ortopedy. Istotne jest, że biegły ortopeda uznał, że stan zdrowia wnioskodawcy po zakończeniu pobierania świadczenia rentowego inwalidy wojskowego (31.01.2011r.) uległ poprawie w zakresie schorzeń kręgosłupa(...), natomiast pogorszył się w zakresie innych dolegliwości - ze strony kręgosłupa szyjnego i innych stawów. Apelujący zarzucał, że wbrew opinii biegłego stan jego zdrowia nie uległ poprawie – jednak nie podważył w tym zakresie opinii biegłych, z których wynikał przeciwny wniosek, o czym szczegółowo wypowiedział się Sąd Okręgowy, a które to rozważania Sąd Odwoławczy w pełni podziela. Podkreślić tutaj należy, że mimo, iż biegły ortopeda uznał wnioskodawcę za niezdolnego do pracy, to uznał za początek tej niezdolności dzień 23.08.2011r. (niezdolność z ogólnego stanu zdrowia). Jednocześnie biegły ortopeda zgodził się z opiniami lekarzy neurologów co do poprawy zdrowia w zakresie kręgosłupa (...). W toku postępowania biegli sądowi wyczerpująco odnieśli się do zastrzeżeń składanych przez odwołującego i Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uzupełnienia postępowania apelacyjnego w tym zakresie.

Reasumując - Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że nie było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji organu rentowego. Tym samym, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji, a w konsekwencji do zmiany bądź uchylecia zaskarżonego orzeczenia.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. apelację odwołującego oddalił.

SSA Jolanta Cierpiał	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Katarzyna Wołoszczak
----------------------	-------------------------------	--------------------------